

Sygn. akt: I C 151/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Chruszczewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Bliźnicka

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 roku

sprawy z powództwa I. R. i T. K.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki I. R. kwotę 3 000,00 zł (trzy tysiące złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2014 roku do dnia zapłaty.
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki I. R. kwotę 251,79 zł (dwieście pięćdziesiąt jeden złotych 79/100), z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty.
- w pozostałym zakresie powództwo I. R. oddala.
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki T. K. kwotę 5 000,00 zł (pięć tysięcy złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2014 roku do dnia zapłaty.
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki T. K. kwotę 453,00 zł (czterysta pięćdziesiąt trzy złote), z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty.
- w pozostałym zakresie powództwo T. K. oddala.
- kosztami postępowania w całości obciąża pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W..

Sygn. akt I C 151/15

UZASADNIENIE

Powódka I. R. wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 5 000,00 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2014 roku, do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na skutek wypadku komunikacyjnego jakiemu uległa ona w dniu 21 grudnia 2013 roku.

Powódka I. R. wystąpiła także z roszczeniem przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 251,79 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2014 roku, do dnia zapłaty.

Powódka T. K. wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 8 800,00 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2014 roku, do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na skutek wypadku komunikacyjnego jakiemu uległa ona w dniu 21 grudnia 2013 roku.

Powódka T. K. wystąpiła także z roszczeniem przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 453,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2014 roku, do dnia zapłaty.

Pozwane (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa I. R. i T. K. w całości.

Sąd ustalił:

Powódki I. R. i T. K. w dniu 21 grudnia 2013 roku uległy wypadkowi komunikacyjnemu. Jechały wówczas razem samochodem. T. K. jako kierowca a I. R. jako pasażer. W R. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) powódka T. K. jadąc jako kierowca prawidłowo drogą główną samochodem F. (...) nr rej. (...) została uderzona przez samochód K. C. nr rej. (...), którym kierował J. T.. Kierowca ten będąc na drodze podporządkowanej nie ustąpił pierwszeństwa samochodowi powódki T. K. i nie zastosował się do znaku A - 7 „Ustąp pierwszeństwa przejazdu”, za co został ukarany mandatem karnym przez Komendę Powiatową Policji w R..

Na skutek tego zdarzenia drogowego powódka I. R. doznała stłuczenia klatki piersiowej w okolicy mostka. Wykonane badanie rtg nie wykazało zmian urazowych. W leczeniu ambulatoryjnym zastosowano u powódki I. R. leczenie przeciwbólowe objawowe. Po wypadku wystąpiły u powódki I. R. krótkotrwałe zaburzenia adaptacyjne związane z obawą przed jazdą samochodem. Powódka I. R. po wypadku korzystała z porad psychologicznych aby sobie z tym poradzić. Powódka I. R. wydatkowała na koszty leczenia związane z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 21 grudnia 2013 roku kwotę 251,79 zł.

Natomiast powódka T. K. na skutek tego zdarzenia drogowego doznała urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa. Badanie rtg wykazało zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w dolnym odcinku kręgosłupa szyjnego. Po wypadku powódka T. K. była leczona w Poradni Chirurgicznej. Zalecone miała noszenie kołnierza szyjnego S.. Stosowano w leczeniu ambulatoryjnym niesterydowe leki przeciwzapalne. Wobec braku poprawy stanu zdrowia powódka T. K. kontynuowała leczenie w Poradni Neurologicznej. Został stwierdzony u niej tzw. zespół szyjny. W leczeniu stosowano leki przeciwbólowe oraz zabiegi rehabilitacyjne. Z powodu zawrotów głowy zalecano przyjmowanie V.. Po wypadku wystąpiły u powódki T. K. krótkotrwałe zaburzenia adaptacyjne związane z obawą przed jazdą samochodem. Powódka T. K. po wypadku korzystała z porad psychologicznych aby sobie z tym poradzić. Powódka T. K. na koszty leczenia związane z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 21 grudnia 2013 roku wydatkowała kwotę 453,00 zł

Biegła neurolog I. G. określiła długotrwały uszczerbek, w zakresie układu nerwowego powódki T. K., jakiego doznała ona na skutek wypadku z dnia 21 grudnia 2013 roku na 5 %.

Pozwany - (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. przyjęło na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku drogowego i wypłacił już powódce I. R. tytułem zadośćuczynienia kwotę 1 000,00 złotych a powódce T. K. kwotę 1 200,00 złotych.

/ dowód: niesporne oraz dokumenty k. 14 – 61, akta szkodowe (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. k. 83, notatka informacyjna KPP w R. k. 274, opinia biegłej I. G. k. 214 – 217, zeznania świadka J. K. k. 154, zeznania świadka M. R. k. 197 oraz zeznania powódek I. R. i T. K. k. 264 /

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo I. R. i T. K. jest uzasadnione, co do zasady zgłoszonych przez nie roszczeń, w oparciu o przepisy art. 445 § 1 k.c. i 444 § 1 k.c.

(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. odpowiada za szkody doznane przez I. R. i T. K. jako dłużnik, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zawartej z właścicielem samochodu K. C. nr rej. (...), który to pojazd spowodował wypadek drogowy w dniu 21 grudnia 2013 roku./art. 822 k.c./

(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. przyjęło na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku drogowego i wypłaciło już powódce I. R. tytułem zadośćuczynienia kwotę 1 000,00 złotych a powódce T. K. kwotę 1 200,00 złotych.

W oparciu o przeprowadzone ustalenia postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powódkiem I. R. i T. K. należne jest dodatkowe zadośćuczynienie pieniężne za doznaną tym zdarzeniem krzywdę oraz zwrot kosztów leczenia, dlatego też zasądził na ich rzecz stosowne świadczenia pieniężne.

Gdy powódka I. R. na skutek wypadku z dnia 21 grudnia 2013 roku doznała stłuczenia klatki piersiowej w okolicy mostka. W leczeniu ambulatoryjnym zastosowano u powódki I. R. leczenie przeciwbólowe objawowe. Po wypadku wystąpiły u niej krótkotrwale zaburzenia adaptacyjne związane z obawą przed jazdą samochodem. Powódka I. R. po wypadku korzystała z porad psychologicznych aby sobie z tym poradzić. To w tej sytuacji, w ocenie Sądu, przyznane jej przez ubezpieczyciela dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 1 000,00 zł, nie rekompensuje w sposób adekwatny, doznanej przez nią krzywdy .

Natomiast skoro powódka T. K. na skutek wypadku z dnia 21 grudnia 2013 roku doznała urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa. Po wypadku była leczona w Poradni Chirurgicznej. Zalecone miała noszenie kołnierza szyjnego S.. Stosowano w leczeniu ambulatoryjnym niesterydowe leki przeciwzapalne. Wobec braku poprawy stanu zdrowia powódka T. K. kontynuowała leczenie w Poradni Neurologicznej gdzie został stwierdzony u niej tzw. zespół szyjny. W leczeniu stosowano leki przeciwbólowe oraz zabiegi rehabilitacyjne. Biegła neurolog I. G. określiła długotrwały uszczerbek, w zakresie układu nerwowego powódki T. K., jakiego doznała ona na skutek wypadku z dnia 21 grudnia 2013 roku na 5 %. Powódka T. K. po wypadku korzystała z porad psychologicznych aby sobie z tym poradzić. To także w tej sytuacji, w ocenie Sądu, przyznane jej przez ubezpieczyciela dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 1 200,00 zł, nie rekompensuje w sposób adekwatny, doznanej przez nią krzywdy .

Naprawienie tej krzywdy, może polegać na przyznaniu pokrzywdzonemu odpowiedniej sumy pieniężnej, która winna mu to wynagrodzić, nie będąc jednocześnie źródłem jego nadmiernego wzbogacenia.

Kwoty „ odpowiedniej ” ze względu na istotę krzywdy, nie da się wyliczyć w sposób ścisły, matematyczny, a skoro tak, to ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać jedynie na obiektywnych kryteriach.

Ma ona mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jej wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy oraz winna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd w oparciu o przepis 445 § 1 k.c. Sąd, według swej oceny uznał, że stosownym zadośćuczynieniem dla powódki I. R. będzie to kwota 3 000,00 złotych a dla powódki T. K. będzie to kwota 5 000,00 złotych.

Zdaniem Sądu kwota 3 000,00 złotych i 5 000,00 złotych przyznana powódkom I. R. i T. K. jako zadośćuczynienie za krzywdę doznaną, na skutek wypadku z dnia 21 grudnia 2013 roku, jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez nie krzywdy oraz stopnia natężenia jej cierpień fizycznych i psychicznych.

Datę wymagalności należności odsetkowych od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia, określił Sąd w oparciu o przepis art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

W oparciu o przepis 444 § 1 k.c., Sąd zasądził na rzecz powódki I. R. od pozwanego ubezpieczyciela kwotę 251,79 zł. a na rzecz powódki T. K. kwotę 453,00 zł wraz z dochodzonymi należnościami odsetkowymi, które wydatkowały one na leczenie skutków wypadku komunikacyjnego z dnia 21 grudnia 2013 roku.

Sąd oddalił zgłoszone przez powódki I. R. i T. K. roszczenia, ponad zasądzone w wyroku kwoty zadośćuczynień uznając, iż wobec ustaleń postępowania dowodowego są one bezzasadne i wygórowane.

Oddalając powództwo w tym zakresie Sąd miał na względzie w szczególności fakt, iż biegły ortopeda oraz psychiatra w swoich opiniach stwierdzili, iż w zakresie narządów ruchu i zdrowia psychicznego powódki I. R. i T. K. nie doznały na skutek tego wypadku trwałego uszczerbku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnione jest treścią przepisów art.100 k.p.c. oraz art.108 k.p.c.